

hebben voleind, ligt een boot gereed om haar vrachtje — sommige der Royal Mail Steamers van David Mac Brayne zijn op meer dan 2000 passagiers ingericht — naar het andere einde van het meer te brengen. — De kalme vriendelijkheid van Loch-Awe kan niet nalaten het oog te bekoren, terwijl haar vier en twintig eilandjes bijna alle een geschiedenis hebben te verhalen, zoo niet van liefde of van wraak, dan van zich geven aan anderen met een crucifix als symbool, of van ontnemen aan anderen met een levendelgend zwaard tot wapen. Wanneer de haven van Sonachan, het nauwste deel van het meer, achter ons ligt, dan zien wij de natuur van karakter veranderen: zij wordt indrukwekkend, overweldigend schoon; het nu breede water, majesteit ontleenende aan de majesteit der massief gevormde Ben Cruachan, een berg, die het geheele landschap beheerscht en ons straks weer een volkomen ander natuurtooneel zal te bewonderen geven.

Hoe fraai ook de ligging is van 't op een rotsblok gelegen Loch-Awe-Station-Hôtel, wij durfden het uitzicht niet gaan genieten, onbekend met het feit, dat de trein bijna een uur vertraging ondergaan had. — Van de spoorcoupé uit, herzagen wij spoedig de machtige Ben-Cruachan, doch toen meer van nabij, want na een eind vlak langs het meer te hebben gestoomd, vliegt de trein den voet van den berg op, door zwaar in 't wild gegroeid geboomte heen ons een blik gunnende te eener zijde op de watervallen, die de reus Ben-Cruachan van zich schudt, aan den anderen kant op de rumoerige Falls of Brander. Daarna gaat de spoor onder de Awe door, een rivier wier oevers bezet zijn met ruïnes en gedenkwaardigheden door den tand des tijds sterk beknabbeld. Dan naderen wij den somberen Brander-bergpas met den pas van Awe verbonden door de gelijknamige rivier, die in heftig gebruik met grooten spoed haar weg naar 't Loch-Etive zoekt. Dit alles aanschouwen en er onder den indruk van komen — is een! — Aan het einde van deze lijn is een lange tunnel; van daaruit stoomt de trein regelrecht het station van Oban binnen.

Oban (witte baai) een nog jong, amphitheatersgewijze gebouwd en zich snel uitbreidend stadje, ligt aan de ronding van een ruime baai door den Atlantischen Oceaan gevormd met behulp van het rotseiland Kerrera, dat het volkomen tegen de woestheid van weer en wind beschut. Behalve door de schoonheid van de plek zelf, trekt Oban een steeds stijgend aantal bezoekers, doordien het tevens het beste uitgangspunt vormt voor zeldzaam mooie dagtoertjes, zoo te land als te water.

Beginnende met hetgeen 't naast voor de hand ligt: in een roeiboot, veelal drijvend en dobberend, nu langs een grillig gevormd rotsblok, dan om een eilandje heen, hier het water diep, daar slechts met omzichtigheid bevaarbaar, een paar uren doorgebracht van een zoelen zomeravond. Zie ginder, aan den oever een groote vlam; zou er brand zijn en het stadje in rook opgaan, alvorens ik tijd had het te bezichtigen, zegt ge tot uzelf. Geen nood; 't is een vreugdevuur, ter waardeering van den voorloopigen uitslag der Parlements-verkiezingen ontstoken.